

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 105/23

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 2023

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-628/22 | Repasi κατά Επιτροπής

Ταξινομία: το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή ευρωβουλευτή για την ακύρωση του κανονισμού της Επιτροπής που αφορά την περιβαλλοντική βιωσιμότητα ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων σχετιζόμενων με το ορυκτό αέριο και την πυρηνική ενέργεια

Εν αντιθέσει προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα μέλη του δεν μπορούν να αμφισβητήσουν μια τέτοια πράξη

Στις 18 Ιουνίου 2020 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσαν τον κανονισμό 2020/852 σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων ¹. Ο εν λόγω κανονισμός καθορίζει τα κριτήρια με τα οποία προσδιορίζεται αν μια οικονομική δραστηριότητα χαρακτηρίζεται περιβαλλοντικά βιώσιμη υπό το πρίσμα έξι περιβαλλοντικών στόχων που ορίζει ο ίδιος κανονισμός. Ένας από αυτούς τους στόχους είναι ο μετριασμός της κλιματικής αλλαγής ². Κατά τον κανονισμό, οι μεταβατικές οικονομικές δραστηριότητες, ήτοι εκείνες για τις οποίες δεν υπάρχουν τεχνολογικά και οικονομικά εφικτές εναλλακτικές λύσεις χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, συμβάλλουν σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής όταν οδηγούν σε κλιματική ουδετερότητα, υπό την επιφύλαξη της τήρησης ορισμένων κριτηρίων.

Στο πλαίσιο αυτό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2022/1214 ³, ο οποίος καθορίζει τα τεχνικά κριτήρια ελέγχου για τον προσδιορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες ορισμένες οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με το ορυκτό αέριο και την πυρηνική ενέργεια εμπίπτουν στις μεταβατικές δραστηριότητες που δύνανται να συμβάλουν σημαντικά, μεταξύ άλλων, στον στόχο του μετριασμού της κλιματικής αλλαγής.

Εκτιμώντας ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εξουσίας που της έχει ανατεθεί προς έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, ο René Repasi, μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, άσκησε προσφυγή για την ακύρωση του ως άνω κανονισμού ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υποστηρίζοντας ότι ο κανονισμός θίγει τη νομοθετική αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου και, ως εκ τούτου, τα δικά του δικαιώματα ως μέλους του Κοινοβουλίου.

Με σημερινή διάταξή του, **το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο για πρώτη φορά επί του κατά πόσον ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου νομιμοποιείται ενεργητικά να προσβάλει κατ' εξουσιοδότηση**

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ 2020, L 198, σ. 13).

² Άρθρα 3 και 9 του κανονισμού 2020/852.

³ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/1214 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2139 όσον αφορά οικονομικές δραστηριότητες σε ορισμένους τομείς ενέργειας και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2178 όσον αφορά ειδικές δημοσιοποιήσεις για τις εν λόγω οικονομικές δραστηριότητες (ΕΕ 2022, L 188, σ. 1).

κανονισμό της Επιτροπής, απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά πράξεων των οποίων δεν είναι αποδέκτης όταν αυτές το αφορούν άμεσα και ατομικά ή κατά κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα. Προκειμένου η προσβαλλόμενη πράξη να αφορά άμεσα τον ιδιώτη, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς δύο κριτήρια. Αφενός, το προσβαλλόμενο μέτρο πρέπει να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής κατάστασής του και, αφετέρου, δεν πρέπει να καταλείπει καμιά εξουσία εκτίμησης στους αποδέκτες που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του.

Όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση του προσφεύγοντος να προσβάλει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2022/1214, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει βεβαίως ότι μια πράξη του Κοινοβουλίου που επηρεάζει τις συνθήκες άσκησης των κοινοβουλευτικών καθηκόντων των μελών του είναι πράξη η οποία θίγει άμεσα τη νομική τους κατάσταση. Ωστόσο, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η νομολογία αυτή σχετίζεται με τα εσωτερικά μέτρα οργάνωσης του Κοινοβουλίου τα οποία αφορούν άμεσα τα μέλη του και δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση, στην οποία τα δικαιώματα που επικαλείται ο προσφεύγων, ως μέλος του Κοινοβουλίου, μπορούν να θιγούν μόνον εμμέσως από την προσβαλλόμενη παραβίαση της νομοθετικής αρμοδιότητας του Κοινοβουλίου. Συγκεκριμένα, **τα δικαιώματα του προσφεύγοντος που συνδέονται με την άσκηση της νομοθετικής αρμοδιότητας του Κοινοβουλίου**, όπως το δικαίωμα συμμετοχής σε κανονική νομοθετική διαδικασία, το δικαίωμα σεβασμού των διατάξεων σχετικά με την αρμοδιότητα και τη διαδικασία, το δικαίωμα υπεράσπισης των δημοκρατικών αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου, καθώς και το δικαίωμα ψήφου, πρωτοβουλίας και συμμετοχής με σκοπό την άσκηση πολιτικής επιρροής, **μπορούν να ασκηθούν μόνο στο πλαίσιο των εσωτερικών διαδικασιών του Κοινοβουλίου και δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι θίγονται άμεσα από την έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2022/1214.**

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι **οι αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και του κράτους δικαίου** που επικαλείται ο προσφεύγων προκειμένου να αναγνωριστεί η ενεργητική νομιμοποίησή του, **καθώς και η προστασία της θεσμικής ισορροπίας και του δικαιώματος νομικής προστασίας της μειοψηφίας, δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω το ανωτέρω συμπέρασμα, καθόσον το Κοινοβούλιο έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής κατά των πράξεων του δικαίου της Ένωσης, δικαίωμα το οποίο είναι ικανό να διασφαλίσει τον σεβασμό αυτών των αρχών.** Το ίδιο ισχύει και για τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος ότι οι πράξεις που θίγουν τους κανόνες περί αρμοδιότητας ή τις θεμελιώδεις διατάξεις της νομοθετικής διαδικασίας και οι πράξεις που συνιστούν κατάχρηση εξουσίας πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορούν άμεσα τα μέλη του Κοινοβουλίου.

Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων στερείται ενεργητικής νομιμοποίησης στο μέτρο που ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2022/1214 δεν τον αφορά άμεσα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί

της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε κατ' αναίρεση το Δικαστήριο.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της διατάξεως δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077.

Ακολουθήστε μας!

